

Slovenská premiéra dopadla na výbornú

Po zahraničnej premiére na 15. ročníku medzinárodného divadelného festivalu ANIMO - Kwidzyn v Poľsku sa slovenská premiéra divadelného predstavenia JA SOM INNA v podaní Teátra Neline konala v piešťanskej knižnici. Zúčastnili sa jej deti zo základných škôl Piešťan a okolia. Okrem nich na celé predstavenie pozorne dohliadala skupina poľských tvorcov: režisérka Dorota - Anna Dąbek, scénografka Marzenna Olszewska a autor hudby Bogdan E. Sczepanski. A nechýbal ani manžel jedinej účinkujúcej Petronely Dušovej, ktorý sa podieľal na scénografii a výrobe predstavenia, Miroslav Duša.

*Tento príbeh je spracovaný podľa knihy Gorila a ja. Hrdinkou je osemročná Inna, ktorá žije v detskom domove. Riaditeľka ju nemá rada a ochotne ju dá na adopciu strašnej Gorile. Medzi Innou a Gorilou sa vytvorí krásny vzťah ako medzi matkou a dcérou. Nezáleží na výzore, dôležitá je láska. Bábkové predstavenie **Ja som Inna** si dalo za úlohu motivovať deti k zamysleniu a nenásilnou formou spolu s pedagogickými pracovníkmi nadviazať dialóg o aktuálnych a citlivých témach inakosti a tolerance. Po slovenskej premiére sme okrem vyjadrenia obdivu všetkým tvorcom požiadali herečku Petronelu Dušovú o krátky rozhovor.*

Čo Vás viedlo k príprave takéhoto predstavenia?

V podstate môj život. Všetky predstavenia, ktoré robím, vychádzajú z udalostí, ktoré ma stretávajú v mojom živote, ktoré sa mi dejú. Preto som si vybrala práve toto predstavenie, lebo mám vnúčikov, ktorí sú inej pleti a vždy, keď chodia na Slovensko, musím povedať, že sa o nich bojím trochu. To nie sú len moji vnuci, to sú aj iní ľudia, ktorí vyzerajú inak, ako my. A som si hovorila, že toto naše malé Slovensko v podstate, ja sa všetkým ospravedlňujem, ale je to môj názor: je veľmi nepohostinné pre týchto ľudí. A keďže je svet taký, aký je a doba je aká je, tak som si povedala, že už deti treba k tomu viesť, že je to fakt, že nie sme na svete sami, že sú aj iní, ktorí majú tiež právo existovať, žiť, chodiť po uliciach a treba tie deti k tomu viesť. A preto som si vybrala túto knihu. Vybrala som si túto knihu, ktorá nie je smiešna veľmi, ten príbeh nie je „srandovný“ a keďže som potrebovala veľkú pomoc v inscenizácii tohto predstavenia, tak som si zavolala na pomoc moju veľmi dobrú kamarátku, pani Dorotu Dąbek z Poľska.

S pani Dorotou toto nie je Vaša prvá spolupráca.

Áno, už sme spolu robili predstavenie Oskar. Je to poetická hra o zmysle života i smrti. Už to tak vychádza, povedali sme si, že my dve nerobíme veselé predstavenia. Vždy sa to nejako zvrtné, že dielo, ktoré spáchame, v konečnom dôsledku je vážne.

Ale končí sa dobre!

Ale končí sa happyendom. Samozrejme! A musím tiež povedať, že Poliaci pre mňa, zase je to môj osobný názor, majú iný čuch na predstavenia. Ich predstavenia sú veľmi, veľmi iné, ako naše slovenské a preto s nimi veľmi rada spolupracujem.

Ako sme počuli aj v diskusii, ktorú ste s deťmi viedli po predstavení, v Piešťanoch je bežné, že v triedach sú deti zmiešané, a to nielen hendikepované so zdravými, ale aj rôznej pleti. Nepociťujú rozdiel a hádam tú inakosť ani príliš nevnímajú.

To dievča to povedalo veľmi krásne, že netreba človeka riešiť podľa toho, ako niekto vyzerá, ale podľa toho, aký je. A pre mňa to bola najhlavnejšia myšlienka toho predstavenia. Ale, samozrejme, je tu aj iná, veľmi dôležitá myšlienka – o túžbe po rodine, po rodičoch, po tej láske, ktorá vlastne v tom detskom domove chýba. A to je len ukážka toho, ako to funguje.

Ono tam bolo viacej takých poučných motívov nenásilne vložených, trebárs aj vzťah ku knihám, čo všetko sa dá nachádzať v knihách.

Keď sme pripravili toto predstavenie, premiéra bola v Poľsku na festivale pani Doroty, tam nám všetci kolegovia hovorili, že to je predstavenie, ktoré by sa malo hrať v knižniciach, lebo naozaj tú lásku k tomu čítaniu tam znázorňujeme a myslíme ju vážne, lebo knihy sú úžasné. Čiže ja dúfam, že sa to podarí.

Počas podujatia bolo cítiť aj veľkú harmóniu s poľskými spolupracovníkmi – parádna hudba, technické zabezpečenie, réžia, osvetlenie, zvuk, scéna... ten nápad s bicyklom na pódiu je skvelý a vlastne zahrňuje všetko, čo k predstaveniu treba na vyjadrenie deja.

Petronela: My sme sa snažili, ale hlavne tuto pani Dorota, režisérka.

Dorota: To nie ja, to autorka knihy.

Petronela: Vychádzali sme z motívu knihy Gorila a ja, ktorá je úžasná. Ale my sme z tej knihy povyberali veci, ktoré sa nám inscenačne veľmi hodili a hlavne zapadali do toho nášho príbehu. Tá kniha má veľa kapitol a tá jednotná myšlienka nie je taká veľmi zrejmá, nie je taká jasná. Preto sme povyberali také kapitoly, ktoré by hlavne divákovi dopomohli k čitateľnosti toho príbehu.

Hudba to úžasne dotvárala...

Petronela: Tú pre toto predstavenie napísal tuto Bogdan E. Sczepanski.

Dorota: ešte musím povedať, že celé divadlo je tvorené na japonskom historickom princípe - kamishibai.

Nela: u nás je to ako leporelo. Kamishibai je vlastne princíp čítania knihy – opäť je to o tej knihe. Oni tam mali obrázky a na zadnej strane mali napísaný text – do dnešného dňa sa tento princíp používa v Japonsku.

Pani Dorota, toto je Vaša ďalšia spolupráca s pani Nelou. Dobré sa Vám s ňou spolupracuje?

Dorota: Áno, lebo ma počúva! (smiech)

Nela: áno, musím! Všetky predstavenia si robím sama. Dve predstavenia mi režírovala Dorotka. Myslím si, že keď už ten režisér je, tak ten herec mu musí dôverovať a musí ho

počúvať. Koncepcia tohto predstavenia je vymyslená tak, že by som ho mohla hrať aj na ulici, že vlastne všade, kde prídem s bicyklom, môžem ten príbeh zahrať. Takže je to aj trochu pouličné predstavenie. Pán Bogdan mi skomponoval hudbu tak, že to môžem hrať aj bez nich. Nie je to komplikované to púšťanie hudby, za čo som mu vďačná!

A povďační sme aj Fondu na podporu umenia, ktorý tento Váš projekt podporil.

Želáme Vám, Vášmu divadlu a najmä tomuto predstaveniu veľa spokojných nielen detských divákov, ktorí sa budú zamýšľať nad jeho obsahom a aspoň trochu budú meniť ľudí k tomu, aby boli k sebe navzájom dobrí. Veľa úspechov!

Piešťany 20. 10. 2017

Podujatie: Ja som Inna

Projekt: Vitajte v našom svete V.

Autor rozhovoru: Drahomíra Moretová

Účastník rozhovoru: Petronela Dušová